

दानियलको पुस्तक - संख्या सोह्रौं

प्रतीकहरू

Jeff Pippenger

2023-12-11

दानियलको तेस्रो अध्यायलाई सम्हाल्नुअघि, हामी केही भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकवादलाई विचार गर्नेछौं, जसले हामीलाई उक्त अध्यायलाई अझ पूर्ण रूपमा बुझ्न सक्षम तुल्याउन सक्छ। दानियल, हनन्याह, मीशाएल र अजर्याहलाई पवित्र आत्माद्वारा, तिनीहरू प्रयोग गरिएका सन्दर्भको आधारमा, विशेष भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकहरूको प्रतिनिधित्व गर्न प्रयोग गरिएको छ। पहिलो अध्यायमा, अध्यायको अन्त्यसम्म—जहाँ दानियललाई “सबै दर्शन र सपनाहरूमा समझ” को वरदान भएको भनी चिनाइएको छ—तिनीहरू कुनै भेद बिना चार जना योग्य पुरुषहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्।

यी चार बालकहरूको विषयमा, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै विद्या र बुद्धिमा ज्ञान र सीप दिनुभयो; अनि दानिएलले सबै दर्शन र सपनाहरूमा समझ पाएका थिए। दानिएल १:१७।

पहिलो अध्यायमा, ‘चार’ को प्रतीकका रूपमा तिनीहरूले संसारभरिका अन्तिम दिनहरूमा रहेका परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ‘चार’ विश्वव्यापीपनलाई जनाउने प्रतीक हो, र सबै अगमवक्ताहरू अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोलिरहेका छन्। पहिलो अध्यायका ती चार योग्यजनहरूले अन्तिम दिनहरूका परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र पद सत्रमा दानियल र ती तीन योग्यजनबीच पहिलो पटक एउटा भेद स्थापित गरिएको छ, जसले “तीन-र-एक संयोजन” को प्रतीकलाई जनाउँछ।

“तीन-र-एक संयोजन” को प्रतीक प्रेरित वचनभित्र बारम्बार पाइन्छ। प्रसङ्गानुसार यसले विभिन्न सत्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले सन् 1798 मा “अन्तको समय” मा आरम्भ भई अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म पुग्ने तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती तीनवटै सन्देशहरू पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा प्रतिनिधित्व गरिएका थिए, र त्यस आन्दोलनपछि प्रकाश 18 को चौथो स्वर्गदूत आउँछ; यसरी, यो तीन-र-एक संयोजन हो।

केही प्रसङ्गहरूमा, यसले नम्बर एकद्वारा मिलेराइट इतिहासको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको आन्दोलनलाई, र नम्बर तिनीद्वारा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आन्दोलनसँगको संयोजनमा, प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। यसरी, “तीन-र-एकको संयोजन” लाई “एक-र-तीनको संयोजन” को रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गर्न सकिन्छ। प्रतीकात्मक “तीन-एक संयोजन” ले—एकले तिनलाई अघि गर्ने वा तिनले एकलाई अघि गर्ने—दुवै प्रकारले प्रतीकको रूपमा कार्य गर्दछ। दानिएलको तेस्रो अध्यायमा वर्णित नबूकदनेसरको भट्टीमा, हामी पहिले ती तीन जना योग्य पुरुषहरूलाई देख्छौं, अनि त्यसपछि परमेश्वरका पुत्रजस्तै देखिने चौथोलाई।

अनि ती तीन जना मानिसहरू, शद्रक, मेशक, र अबेदनगो, बाँधिएका अवस्थामै प्रज्वलित अग्निकुण्डको बीचमा खसालिए। तब राजा नबूकदनेसर अचम्मित भए, र हतारिएर उठे, अनि बोलेर आफ्ना मन्त्रिहरूलाई भने, के हामीले तीन जना मानिसलाई बाँधेर आगोको बीचमा फालेका थिएनौं र? तिनीहरूले राजालाई उत्तर दिएर भने, हे राजन्, सत्य हो। उनले उत्तर दिएर भने, हेर, म चार जना मानिसलाई फुक्का भएको अवस्थामा आगोको बीचमा हिँडिरहेको देख्दछु, र तिनीहरूलाई कुनै हानि भएको छैन; अनि चौथाको रूप परमेश्वरका पुत्रजस्तै छ। दानियल ३:२३-२५।

निस्सन्देह त्यहाँ एक पूर्णतया दैवी कारण, र एक यथार्थ ऐतिहासिक तथ्य, अवश्य थियो, जसले हामीलाई बताउन सक्थ्यो कि दानियल अध्याय तीनको सुनको मूर्तिको आराधना-समारोहमा किन उपस्थित गराइएन; तर एउटा भविष्यसूचक कारण यो हो कि यदि दानियल त्यहाँ उपस्थित भएको भए, उसले अग्निमय भट्टीमा रहेको

तीन-र-एकको संयोजनसम्बन्धी भविष्यसूचक प्रतीकवादलाई नष्ट गरिदिनेथियो। गिदोनको सन्दर्भमा, त्यो गिदोन र उसका एक सय जनाका तीन दलहरू थिए। ख्रीष्ट प्रायः तीन जना चेलाहरूसँग हुनुहुन्थ्यो।

छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब, र उनका भाइ यूहन्नालाई साथ लिनुभयो, र तिनीहरूलाई अलगै एउटा उच्च पर्वतमा लैजानुभयो। अनि उहाँ तिनीहरूका सामु रूपान्तरित हुनुभयो; र उहाँको मुख सूर्यझैँ चम्कियो, र उहाँका वस्त्र उज्यालो जस्तै सेता भए। मत्ती 17:1, 2.

एक-र-तीन, अथवा तीन-र-एक; यो एउटै प्रतीक हो, किनकि तिनीहरू सबैले अन्तिम दिनहरूका कुनै भविष्यसूचक तत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र अन्तिम दिनहरू न्यायका दिनहरू हुन्। न्यायका दिनहरू 1798 मा आरम्भ भए, यस घोषणासहित कि अनुसन्धानात्मक न्याय 22 अक्टोबर, 1844 मा प्रारम्भ हुनेछ। अनि न्यायका दिनहरू निकट-आगामी आइतबारको व्यवस्था हुँदा मानवीय अनुग्रह-अवधि बन्द हुन थाल्दासम्म जारी रहन्छन्, जब परमेश्वरका कार्यकारी न्यायहरू आरम्भ हुन्छन् र क्रमशः तीव्र हुँदै जान्छन्, जबसम्म अनुग्रह-अवधि पूर्णतः बन्द हुँदैन र अन्तिम सात विपत्तिहरू घटित हुँदैनन्। नबूकदनेसरको भट्टीसँग सम्बन्धित प्रसङ्गमा, पछि ख्रीष्टद्वारा सामेल गरिएका ती तीन योग्य जनहरूले ध्वजचिह्नलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। सुनको मूर्तिको प्रतिष्ठाको अवसरमा, नबूकदनेसरको साम्राज्य बनाउने सबै जातिहरू उपस्थित थिए।

अनि उहाँले टाढाबाट जातिहरूका निम्ति एउटा ध्वजा उठाउनुहुनेछ, र पृथ्वीको अन्त्यबाट तिनीहरूलाई सिठी बजाएर बोलाउनुहुनेछ; अनि, हेर, तिनीहरू वेगसँग शीघ्र आउनेछन्। यशैया 5:26.

दानिएलको कैदका सत्तरी वर्षहरू चिन्तुपर्ने अर्को अत्यावश्यक प्रतीक हुन्, र यो प्रेरित वचनमा बारम्बार पाइन्छ। यहोयाकीमदेखि कोरेशसम्मको अवधि दानिएलको कैदका वास्तविक सत्तरी वर्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो इतिहासवृत्तान्तमा सत्तरी वर्षहरूले त्यो अवधिलाई जनाउँछन् जसमा देशले विश्राम गर्नेछ र आफ्ना शबाथहरू उपभोग गर्नेछ। यशैया तेइसमा सत्तरी वर्षहरूले १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासलाई जनाउँछन्, र यसो गर्दा तिनीहरूले रिपब्लिकनवादको सिङ र साँचो प्रोटेस्टेन्टवादको सिङका समानान्तर इतिहासहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। सिस्टर ह्याइटले सत्तरी वर्षहरूलाई पोपसत्तात्मक अन्धकार युगका बाह्र सय साठी वर्षहरूसँग समरेखित गर्नुहुन्छ।

“आज परमेश्वरको मण्डली हराएको मानवजातिको उद्धारका निम्ति ईश्वरीय योजनालाई पूर्णतासम्म अघि बढाउन स्वतन्त्र छ। धेरै शताब्दीसम्म परमेश्वरका जनहरूले आफ्ना स्वतन्त्रतामाथि प्रतिबन्ध भोगे। सुसमाचारलाई त्यसको शुद्धतामा प्रचार गर्न निषेध गरिएको थियो, र मानिसहरूका आज्ञाहरूको उल्लङ्घन गर्न साहस गर्नेहरूमाथि अत्यन्त कठोर दण्डहरू लगाइन्थे। यसको परिणामस्वरूप, प्रभुको महान् नैतिक दाखबारी प्रायः सम्पूर्ण रूपमा अनखेती रह्यो। जनताबाट परमेश्वरको वचनको ज्योति खोसिएको थियो। भ्रम र अन्धविश्वासको अन्धकारले साँचो धर्मको ज्ञानलाई नै मेटाइदिन धम्की दिएको थियो। पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको मण्डली निर्दयी सतावटको यस दीर्घ अवधिमा त्यत्तिकै साँच्चै बन्दी अवस्थामा थियो, जत्तिकै निर्वासनको अवधिमा बेबिलोनमा बन्दी बनाएर राखिएका इसाएलका सन्तानहरू थिए।” Prophets and Kings, 714.

एकपटक यो बुझिएपछि कि प्रतीकरूपमा सत्तरी वर्षहरूले अन्धकार युगका एक हजार दुई सय साठी वर्षहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, तब “साढे तीन वर्ष”, वा “बयालीस महिना”, वा “एक काल, दुई काल र आधा काल” को दृष्टान्तले, जसले प्रतीकरूपमा अन्धकार युगलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षहरूको अर्थ र प्रयोगलाई अझ विस्तार गर्दछ।

दानियेलको पुस्तकमा सत्तरी वर्षलाई पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिबाट न्यायसम्मको अवधिको रूपमा चिनाइएको छ। त्यो अवधि प्रत्येक पवित्र सुधार आन्दोलनमा विद्यमान हुन्छ, र यसरी सत्तरी वर्षले सत्यका अन्य रेखाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले समयको तत्त्वलाई विशेष जोड नदिएँ त्यस अवधिको उद्देश्यलाई सम्बोधन गर्छन्। उदाहरणका लागि, सत्तरी वर्षको अवधिलाई मलाकीले त्यस समयको रूपमा प्रस्तुत गर्छन् जब करारका दूतले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्छन्। सिस्टर ह्याइटले मलाकीमा वर्णित लेवीहरूको शुद्धीकरणलाई ख्रीष्टद्वारा मन्दिरको दुई

पटक गरिएको शुद्धीकरणसँग सम्बन्धित गर्नुभएको थियो। यही अवधि एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयको अवधि पनि हो। यो त्यही अवधि पनि हो जब पछिल्लो वर्षा क्रमशः खन्याउँदै जान्छ। यही अवधि पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समय पनि हो, जसले पशुको छापतर्फ डोर्‍याउँछ। यो अवधि अगमवाणीको “तयारीको दिन” पनि हो, जसले आइतबारको व्यवस्थातर्फ डोर्‍याउँछ, र जो “विश्रामदिनको दिन” पनि हो। यस अवधिमा छरपस्ट हुने समयहरू र भेला गरिने समयहरू समाविष्ट छन्, जो दुवै “सात समय” का तत्त्वहरू हुन्।

दानियलको पुस्तकमा यहीयाकीम पहिलो सन्देशको सशक्तीकरणको प्रतीक हो। उसलाई पछ्याउने दुई राजाहरूसँगको सम्बन्धमा, ऊ केवल न्यायसम्म लैजाने र त्यहीँ समाप्त हुने तीन स्वर्गदूतहरूमध्ये पहिलो हो। कूरस केवल आइतबारको व्यवस्थाको मात्र प्रतीक होइन, तर ऊ उद्धारको एउटा “चिन्ह” पनि हो। दानियल तीन-र-एक संयोजनको एक तत्त्व हो, र परमेश्वरका जनहरूको चारगुणी विश्वव्यापी प्रतिनिधित्वको पनि एक भाग हो। दानियल एलियाह सन्देशवाहकको पनि एक प्रतीक हो र उसले प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाको पनि प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। ऊ परमेश्वरको छाप ग्रहण गर्नेहरूको पनि एक प्रतीक हो। “दानियल” नामको अर्थ “परमेश्वरको न्यायाधीश” वा “न्यायका परमेश्वर” हो, त्यसैले ऊ न्यायको पनि एक प्रतीक हो, र साथै लाओडिसियाको पनि; किनकि लाओडिसिया भन्नाले “न्याय गरिएको प्रजा” वा “न्यायान्तर्गत प्रजा” भन्ने अर्थ लाग्छ। लाओडिसियाको न्याय अन्ततः दानियलको पुस्तकमा उधारिने ज्ञानलाई तिनीहरूले अस्वीकार गरेको आधारमै स्थापित छ।

नबुकदनेसर संयुक्त राज्य अमेरिकाको रिपब्लिकन तथा साँचो प्रोटेस्टेन्ट सीङ्ग दुवैको प्रतीक हो, र उहाँ संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भदेखि अन्त्यसम्मकै प्रतीक पनि हुनुहुन्छ। जब हामी दानिएलको अध्याय ४ र ५ मा पुग्छौं, तब हामी पाउनेछौं कि नबुकदनेसरले १७९८ मा “अन्त्यको समय” को प्रतिनिधित्व गर्छन्, र बेलशस्सरले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिनिधित्व गर्छन्। “सात काल” को दण्डको अन्त्यमा नबुकदनेसर परिवर्तन भई थुमाजस्तो शासक बने, तर उनका छोरा भने आफ्नै विनाशको ठीक अघि अजिङ्गरङ्गै बोल्ने स्थितिमा पुग्छन्।

“बाबेलका अन्तिम शासकमाथि, जसरी यसको पहिलो शासकमाथि प्रकारस्वरूप आएको थियो, त्यस्तै दैवी पहेरेदारको यो दण्डादेश आयो: ‘हे राजा,... तिमीलाई भनिएको छ; राज्य तिमीबाट हटिसकेको छ।’ दानिएल 4:31।” Prophets and Kings, 533.

दानिएल अध्याय १ ले अगस्ट ११, १८४० देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको मिलेराइट आन्दोलनको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि लिएर आइतबारको व्यवस्थासम्मलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशमध्ये पहिलो सन्देशलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले १७९८ देखि लिएर आइतबारको व्यवस्थासम्मको संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासको दोस्रो भविष्यवाणीात्मक प्रतीकलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

सायद दानिएल अध्याय एकको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण प्रतिनिधित्व यही हो कि दानिएलको पुस्तक र प्रकाशको पुस्तक मिलेर बनेको भविष्यसूचक ग्रन्थमा यो पहिलो उल्लेखित विषय हो। यो भविष्यवाणीका विद्यार्थीले निपुणतापूर्वक आत्मसात् गर्नुपर्ने तीन भविष्यसूचक परीक्षाहरूमध्ये पहिलो हो। पछिल्ला परीक्षाहरूमा उत्तीर्ण हुनका लागि यही कुरा “खाइनु” अनिवार्य छ।

Early Writings मा, यी लेखहरूमा पहिले नै एकभन्दा बढी पटक उद्धृत गरिएझैं, सिस्टर व्हाइटले एउटै अनुच्छेदमा ख्रीष्टको इतिहासको तीन-चरणीय परीक्षण-प्रक्रियालाई पहिचान गर्नुहुन्छ, अनि त्यसपछिको अनुच्छेदमा मिलेराइट इतिहासको तीन-चरणीय परीक्षण-प्रक्रियालाई पहिचान गर्नुहुन्छ। उहाँले देखाउनुहुन्छ कि ख्रीष्टको समयमा यूहन्नाको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरू येशूका शिक्षाबाट लाभान्वित हुन सकेनन्। अर्को अनुच्छेदले, हेर्न चाहने व्यक्तिका लागि, यो स्पष्ट पार्छ कि मिलेराइटहरूका लागि पहिलो परीक्षा विलियम मिलर थिए, जसलाई सिस्टर व्हाइटले दुवै यूहन्ना बर्त्तिस्मा दिने र एलियाद्वारा प्रतीकित भएको भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ। पहिलो परीक्षाका ती दुई साक्षीहरूले दानिएल अध्याय एक एलियाको सन्देश हो भन्ने कुरा स्थापित गर्छन्। यदि अध्याय एक अस्वीकार गरियो भने, अध्याय दुई र तीनबाट कुनै लाभ हुन सक्दैन।

येशू र दोस्रो स्वर्गदूत आ-आफ्ना इतिहासहरूमा यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र पहिलो स्वर्गदूतको पछि लागे। येशूको पछि क्रूसको न्याय भयो, र जब अनुसन्धानात्मक न्याय आरम्भ भयो, तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगे। क्रूसको समयमा चेलाहरूको निराशाले २२ अक्टोबर, १८४४ को महान् निराशाको प्रतीकरूप धारण गर्दछ। दानिएल अध्याय एक एलियाह हो, जसको प्रतिनिधित्व यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र विलियम मिलरद्वारा गरिएको छ, तर यसलाई अध्याय दुई र तीनबाट अलग गर्न सकिँदैन। ती अध्यायहरू मिलेर अनन्त सुसमाचार हुन्, जो सधैं तीन-चरणीय भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षाको सन्देश हो, जसले पहिला दुई वर्गका आराधकहरू उत्पन्न गर्छ र त्यसपछि तिनीहरूलाई अलग गर्दछ। त्यसकारण, यदि ती तीन अध्यायहरूलाई अलग गरिन्थ्यो भने, त्यो अर्को सुसमाचार हुनेथियो।

तर यदि हामी स्वयं, वा स्वर्गबाट आएको कुनै स्वर्गदूतले पनि, हामीले तिमीहरूलाई प्रचार गरेको सुसमाचारभन्दा भिन्न कुनै अर्को सुसमाचार तिमीहरूलाई प्रचार गर्नु भन्ने, त्यो शापित होस्। हामीले पहिले भनेझैं, म अहिले फेरि पनि भन्दछु, यदि कसैले तिमीहरूले ग्रहण गरेको सुसमाचारभन्दा भिन्न कुनै अर्को सुसमाचार तिमीहरूलाई प्रचार गर्छ भने, त्यो शापित होस्। गलाती १:८, ९।

दानियल अध्याय एकले करारका सन्देशवाहक आफ्नो मन्दिरमा अचानक आउनका लागि बाटो तयार गर्दछ, र यसले उजाडस्थानमा पुकारा गरिरहेकी आवाजलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। उजाडस्थानलाई छरपस्ट पारिने अवधिको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ पवित्रस्थान र सेनालाई खुट्टामुनि कुल्चिइँदैछ। दानियल अध्याय एकमा, दानियल उजाडस्थानमा छन्, छरपस्ट पारिएका र दास बनाइएका। अध्याय एकको सन्देशले अध्याय दुईको सन्देशका लागि बाटो तयार गर्दछ, जहाँ ख्रीष्टले लेवीका छोराहरूलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ र तिनीहरूसँग करारमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। लेवीका छोराहरूलाई परमेश्वरका चुनिएका जनहरूको प्रतीकका रूपमा चिनिन्छ, किनकि हारूनको सुनको मूर्तिको संकटमा तिनीहरू मोशासँग विश्वासयोग्यतापूर्वक उभिएका थिए, र दानियलको अध्याय तीन पनि सुनको मूर्तिको संकट नै हो।

शद्रक, मेशक र अबेदनगो तिनै लेवीहरूजस्तै हुन्, जो सुनको मूर्तिसम्बन्धी “पशुको प्रतिमा” को परीक्षाभन्दा अगावै शुद्ध पारिएका छन्। त्यस समारोहमा नबूकदनेसरले वाद्यवृन्द उपलब्ध गराउँछ, टायरकी वेश्या गीतहरू गाउँछे, र धर्मत्यागी आत्मिक इस्राएलले निहुरिएर प्रणाम गर्छ र त्यसपछि सुनको मूर्तिको वरिपरि संगीतको तालमा नग्न भई नाच्दछ।

दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरू एउटै पुस्तक हुन्, र अल्फा र ओमेगा हुनुहुने ख्रीष्टले अहिले येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने त्यस पुस्तकको मोहर खोलिरहनुभएको छ। उहाँले त्यस पुस्तकमा राख्नुभएको सबैभन्दा पहिलो सत्य तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश हो। दानिएलका पहिलो तीन अध्यायहरू नै तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश हुन्। प्रकाश अध्याय चौधमा ती तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशसँग सम्बन्धित सत्यहरू, तिनीहरू पहिले दानिएलका पहिलो तीन अध्यायहरूमा उल्लेख गरिएका थिए भन्ने कुरा पहिचान गरिँदा, सिद्धतामा पुग्न सकिन्छ। प्रकाश चौधमा तिनीहरूलाई अनन्त सुसमाचार भनेर चिनाइएको छ, र तिनीहरू स्वर्गमण्डलमा उडिरहेका छन्; यसरी अन्तिम दिनहरूमा सारा संसारसमक्ष प्रस्तुत गरिने सन्देशको परिचय दिइएको छ। दानिएलका पहिलो तीन अध्यायहरूमा, त्यो सन्देश संसारमा बोक्ने पुरुष र स्त्रीहरूको अनुभव चित्रित गरिएको छ। प्रकाश चौध सत्यको बाह्य रेखा हो, जसले प्रतीकहरूद्वारा तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अनन्त सुसमाचार, र ती तीन स्वर्गदूतहरूमध्ये प्रत्येकको सन्देश, दानिएलका पहिलो तीन अध्यायहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको सत्यको आन्तरिक रेखाद्वारा सिद्धतामा पुग्न सकिन्छ।

पहिला तीन अध्यायहरूले धेरै अद्भुत सत्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र ती सत्यहरूमध्ये एक सत्य यो हो कि ती तीन सन्देशहरू एक तीन-चरणीय परीक्षात्मक प्रक्रिया हुन्, जसमा आहारसम्बन्धी परीक्षा, त्यसपछि दृश्यगत परीक्षा, र त्यसपछि लिटमस परीक्षा समावेश छन्। निःसन्देह, ती तीन परीक्षालाई नामकरण गर्ने अन्य तरिकाहरू पनि हुन सक्छन्, तर ती नामहरू सजिलैसँग अध्याय एकमा देख्न सकिन्छ, र तिनलाई फेरि अध्याय एकदेखि तीनसम्म पनि देख्न सकिन्छ। यी तीन अध्यायहरूलाई एकै प्रतीकका रूपमा संयुक्त रूपमा चिन्नुपर्छ।

“पहिलो र दोस्रो सन्देश 1843 र 1844 मा दिइएका थिए, र हामी अहिले तेस्रोको घोषणाअन्तर्गत छौं; तर ती तीनै सन्देश अझै पनि घोषणा गरिनै पर्ने छन्। सत्यको खोजी गरिरहेकाहरूलाई ती सन्देशहरू पुनः सुनाइनु आज पनि पहिले जत्तिकै अत्यावश्यक छ। कलम र स्वरद्वारा हामीले यो घोषणा ध्वनित गर्नुपर्छ, तिनीहरूको क्रम देखाउँदै, र ती अगमवाणीहरूको प्रयोग स्पष्ट पार्दै जसले हामीलाई तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसम्म ल्याउँछन्। पहिलो र दोस्रोबिना तेस्रो हुन सक्दैन। यी सन्देशहरू हामीले संसारलाई प्रकाशनहरूमा, प्रवचनहरूमा दिनुपर्छ, अगमवाणीमूलक इतिहासको क्रमरेखामा भइसकेका कुराहरू र हुनेवाला कुराहरू देखाउँदै।” Selected Messages, book 2, 104, 105.

दोस्रो र तेस्रो अध्यायको वास्तविक इतिहासबीच केवल एक दिन, वा एक हप्ता, वा बीस वर्षको अन्तराल थियो कि थिएन, त्यसले कुनै फरक पार्दैन; ती अध्यायहरूले प्रतीकात्मक रूपमा तीनवटा परीक्षाहरूको प्रगतिशील जाँचलाई चित्रण गरिरहेका छन्। नबूकदनेसर अचम्मित र स्तब्ध भयो कि परमेश्वरले अगमवक्ता दानिएलद्वारा उसको सपना जान्न सक्नुभयो, र त्यस सपनाको यति सुदृढ व्याख्या दिन सक्नुभयो कि त्यसलाई सत्यको रूपमा मात्र बुझ्न सकिन्थ्यो। तैपनि, तेस्रो अध्यायमा नबूकदनेसर दोस्रो अध्यायको दोस्रो परीक्षामा असफल भयो, किनकि उसले गुप्त सपनाको दैवी अर्थलाई प्रकट गर्ने परमेश्वरको शक्तिको अद्भुत प्रकटीकरणभन्दा माथि आफ्नो घमण्डपूर्ण मानवीय इच्छालाई राख्ने निर्णय गर्‍यो।

तेस्रो अध्यायमा सुनको मूर्ति खडा गरेर, उसले तेस्रो—लिट्मस परीक्षा—असफल गर्‍यो। शद्रक, मेशक र अबेदनगोले त्यो लिट्मस परीक्षा उत्तीर्ण गरे। नबूकदनेसरले पशुको छाप प्राप्त गर्‍यो र ती तीन योग्य पुरुषहरूले परमेश्वरको छाप प्राप्त गरे। दानियलका पहिलो तीन अध्यायहरूलाई प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूको सन्दर्भमा बुझ्नेपर्छ। यी तीन अध्याय जति सरल देखिए तापनि—किनकि तिनीहरू यति स्पष्ट छन् कि साधारणतया ख्रीष्टियन बालबालिकाका कथाहरूका रूपमा प्रयोग गरिन्छन्—वास्तवमा तिनीहरूले सम्भवतः परमेश्वरको वचनका सबैभन्दा गहन तीन अध्यायहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

हामी अर्को लेखमा दानिएल अध्याय तीनको चर्चा जारी राख्नेछौं।

“अन्यजाति राजा नबूकदनेसरले अपनाएको मार्गमा देखिएको व्यर्थ गौरव र दमन हाम्रो समयमा प्रकट हुँदैछ र निरन्तर प्रकट हुँदै रहनेछ। इतिहासले आफूलाई पुनः दोहोर्‍याउनेछ। यस युगमा परीक्षा सब्बाथ पालनको बिन्दुमा हुनेछ। स्वर्गीय विश्वले मानिसहरूले यहीवाको व्यवस्थालाई कुल्चिँदै गरेको, परमेश्वरको स्मारकलाई—उहाँ र उहाँका आज्ञा-पालन गर्ने जनहरूबीचको चिन्हलाई—कुनै मूल्यहीन, घृणा गरिनुपर्ने वस्तु ठान्दै गरेको, जबकि एक प्रतिस्पर्धी सब्बाथलाई दुराको मैदानमा रहेको त्यो महान् सुनको मूर्तिलाई जस्तै उच्च स्थानमा उचालिँदै गरेको देखिरहेको छ। आफूलाई ख्रीष्टियन भनी दाबी गर्ने मानिसहरूले आफूहरूले बनाएको यस जाली सब्बाथलाई मात्र संसारलाई आह्वान गर्नेछन्। अस्वीकार गर्ने सबैलाई दमनकारी व्यवस्थाहरूको अधीनमा राखिनेछ। यही अधर्मको रहस्य हो, शैतानी शक्तिहरूको योजना, जुन पापको मानिसद्वारा कार्यान्वयनमा ल्याइन्छ।” The Youth’s Instructor, July 12, 1904.